

i alle tilfælde, hvor forsikringen m. v. er tegnet til fordel for børn, hvad enten der er tale om ægtefællernes fælles børn eller om særkuldbørn, og nedenstående ændringsforslag nr. 1, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget, er udformet med henblik herpå.

Der er i udvalget fremsat ønske om en ændret formulering af forslaget § 2. Denne bestemmelse omhandler arbejdsgiverens ret til ved indkomstopgørelsen at fradrage bidrag til pensionering af de i hans virksomhed ansatte personer eller deres pårørende. Fradragsretten omfatter bidrag såvel til pensionsordninger med løbende udbetalinger som til kapitalpensionsordninger, og dette bør efter udvalgets opfattelse udtrykkeligt fremgå af lovtæksten. Finansministeren har derfor stillet nedenstående ændringsforslag nr. 2, som alene tager sigte på at tydeliggøre den foreslåede bestemmelse. Dette ændringsforslag er tiltrådt af flertallet.

I denne forbindelse har finansministeren endvidere stillet ændringsforslag nr. 4, der indeholder en rent redaktionel ændring af indledningen til forslaget § 3. Dette ændringsforslag er ligeledes tiltrådt af udvalget.

Arbejdstagerens ret til ved indkomstopgørelsen at se bort fra arbejdsgiverbidrag til en pensionsordning til fordel for ham eller hans pårørende er efter forslaget § 3 gjort betinget af, at bidraget med påløbende renter og bonus m. v. er unddraget hans rådighed, så længe ansættelsesforholdet består, som hovedregel dog mindst til hans fyldte 60. år. Denne aldersbetingelse stilles ikke efter gældende praksis, men er i overensstemmelse med de forslag til ny statskattelov, som første gang fremsattes i marts 1953 og i maj 1954. Den tager sigte på at begrænse skattefritagelsen for arbejdsgiverbidrag til ordninger, hvis midler først stilles til arbejdstagerens rådighed, når hans indtjeningsmuligheder må antages at være forringet på grund af alder.

Udvalget har overvejet, om en sådan 60 års grænse er nødvendig. Det er under forhandlingerne fremhævet, at man uden en 60 års grænse må regne med, at nogle arbejdstagere ville se deres fordel i at skifte stilling for at få frigjort de midler, der er opsamlet i deres pensionsordning,

mod en afgift på 25 pct. For pensionsordninger med løbende udbetalinger vil det tab, der lides ved tilbagekøb m. v., som regel være så stort, at det vil afholde arbejdstageren fra sådanne dispositioner. Udvalget har derfor fundet det forsvarligt, at 60 års betingelsen alene stilles ved kapitalpensionsordninger, og ændringsforslag nr. 5, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af flertallet, tager sigte herpå.

Udvalget har endvidere drøftet, hvorledes den omtalte 60 års betingelse vil virke for allerede bestående kapitalpensionsordninger. Efter disse ordninger, der er godkendt af skattemyndighederne, kan de opsamlede midler som regel udbetales ved ansættelsesforholdets ophør uanset arbejdstagerens alder. Lovforslagets § 3 medfører imidlertid, at der i ordninger af denne art må indføres en 60 års betingelse, hvis arbejdstagerne ved deres indkomstopgørelse fortsat skal kunne se bort fra arbejdsgiverbidragene.

Udvalget har været betænkelig ved at anbefale en bestemmelse, der på den måde kræver ændringer i en lang række bestående aftaler, og har fundet det forsvarligt, at der gennemføres en overgangsbestemmelse, hvorefter arbejdstagere, der er indtrådt i kapitalpensionsordninger før 1. januar 1958, ved deres indkomstopgørelse kan se bort fra arbejdsgiverbidrag, selv om de opsamlede midler kan frigøres ved ansættelsesforholdets ophør før arbejdstagerens fyldte 60. år. Ændringsforslag nr. 6, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget, indeholder en sådan overgangsbestemmelse.

Forslagets § 5 b indeholder bestemmelser om indkomstskattepligt af løbende udbetalinger fra de arverenter og annuitetsforsikringer, der betragtes som renteforsikringer, medens hjemmelen til at indkomstbeskatte løbende udbetalinger fra livrenter, overlevelserefter og lignende renteforsikringer findes i statsskattelovens § 4. Udvalget har imidlertid fundet det hensigtsmæssigt, at det også af forslaget § 5 b fremgår, at der skal svares indkomstskat af de lige nævnte forsikringsydelse. Dette har fundet udtryk i ændringsforslag nr. 6, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget.

Under udvalgets gennemgang af bestemmelsen i forslaget § 6 b, 3. afsnit, er der fremsat ønske om en klarere formulering af